

# РЕШЕНИЕ

№ 36339

гр. София, 21.09.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в**  
публично заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Елена Попова**

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **8939**  
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния  
кодекс (АПК) във вр. чл.76б, ал. 1, т. 2, вр. с чл.84,ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба от 13.07.2026г. на А. М. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на  
С., чрез адвокат Б. Б.-САК, против решение №190 Х/02.06.2026г. на интервюиращ орган на  
Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което не е допусната до производство за  
предоставяне на международна закрила втората му последваща молба рег. № КП-01-  
1510/26.05.2026г.

В жалбата се сочи, че административният акт е постановен при наличие на основанията за отмяна  
по чл.146, т.3, т.4 и т.5 от АПК – при допуснати съществени нарушения на  
административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие  
с целта на закона. Твърди се, че с обжалваното решение интервюиращият орган, превишавайки  
правомощията си в производството по чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, се е произнесъл по същество  
налице ли са предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ,  
вместо да анализира дали с молбата са заявени нови факти и обстоятелства от съществено  
значение за личното положение на жалбоподателя, въз основа на които да я допусне до  
производство за предоставяне на международна закрила. Жалбоподателят поддържа, че не може  
да се върне в С., защото са налице нови обстоятелства, касаещи личното му положение и  
ситуацията в държавата му на произход, които поставят спазването на основните му човешки  
права в опасност. Твърди, че към настоящия момент обстановката в провинция Х., от която  
произхожда, е неблагоприятна и опасна, поради съществуващи конфликти между различни  
въоръжени групировки и милиции, които пораждат основателни опасения относно сигурността

му. Посочва като конкретна причина за опасенията си категоричния отказ да се яви за отбиване на военна служба/мобилизация по нареждане на Сирийските демократични сили /SDF/. В подкрепа на изложеното твърди, че с последващата си молба е представил писмено доказателство - копие на уведомление/призовка за мобилизация, според което при отказ да бъде мобилизиран подлежи на наказателно преследване. Акцентира, че поради допусната техническа грешка в представеното като ново писмено доказателство уведомление, интервюиращият орган незаконосъобразно го е отхвърлил, поради съмнения относно неговата автентичност, с което е нарушил принципът на чл.75, ал.3 от ЗУБ. По изложените съображения се иска отмяна на №190 Х/02.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС и връщане на преписката за ново разглеждане със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. Становище по съществото на спора изразява в писмена защита от 04.09.2026 г. с приложено пълномощно и два броя справки за Сирийска Арабска Република /л.168 и сл./.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактическа страна приема следното:

За първи път А. М. А., [дата на раждане] в С., обл. Х., гражданин на Сирийска Арабска Република, ЛНЧ[ЕИК] е поискал закрила с молба с вх. № 3253 от 05.09.2024 г. на РПЦ - Х.. Личните данни на чужденеца първоначално са установени въз основа на подписана декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ, а впоследствие чужденецът е предоставил лична карта, издадена от Сирийска Арабска Република. Молбата за международна закрила е отхвърлена с решение № 2163 от 05.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, потвърдено с решение № 4005/22.04.225 г., постановено по адм. дело № 658/20225 г. по описа на Административен съд – Хасково и решение № 11999/26.11.2025 г., постановено по адм. дело № 5910/2025 г. по описа на Върховен административен съд на РБ.

Чужденецът е подал последваща молба за закрила, рег. № КП-01-8446 от 15.12.2025 г., която не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила с решение № 10Х от 09.01.2026 г. на интервюиращ орган, потвърдено с решение № 13173/03.04.2026 г., постановено по адм. дело № 1843/2026 г. по описа на Административен съд София – град.

С последваща молба /втора по ред/, рег. № УП34490/26.05.2026 г., жалбоподателят А. М. А., [дата на раждане] в С., обл. Х., гражданин на Сирийска Арабска Република, ЛНЧ[ЕИК], е поискал да бъде допуснат до производство по предоставяне на международна закрила, представяйки нови доказателства относно личното му положение, които не са били обект на анализ в предходните производства. Във втората последваща молба чуждият гражданин е посочил като нови обстоятелства авторитарния контрол на ислямската групировка „Х. Т. ал – Ш.“ /HTS/ и нейното гражданско крило „Правителството на спасението“, действащо в провинция Х., където е роден и е живял, отразено едва на 15.04.2026 г. в Справка на ДАБ, вх. № МД-02-155/15.04.2026 г. – обстоятелство, което не е анализирано с оглед на риска при проведените две предходни производства, както и получената на 08.05.2026 г. информация от негови близки, според която представители на новото управление са им връчили задочна присъда, чийто адресат е той.

При анализа на представените писмени доказателства, интервюиращият орган е достигнал до извод, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, след като е направил пълен анализ на посочените в последващата молба нови обстоятелства. С обжалваното в настоящото производство

решение №190 X/02.06.2026г. интервюиращият орган на Държавната агенция за бежанците е обосновал отказа за допускане на последващата молба до производство по международна закрила с мотив, че не са налице нови факти и обстоятелства, тъй като чуждият гражданин е обосновал предходната си молба с твърдения, че той и негови връстници били търсени от властите на С., за да отбие военна служба, въпреки че не е получавал официално призовка. В процесното производството по втората последваща молба е прието, че молителят не е представил „никакъв документ или друго доказателство“, удостоверяващи твърдението му, че срещу него е постановена задочна присъда, поради отказа да служи в армията на С., въз основа на което интервюиращият орган е счел, че не са изложени факти и обстоятелства, различни от вече обсъдените в хода на предходните производства. Същевременно е посочено, че е представена Уведомителна бележка, издадена от дежурния център по самоотбрана на страната по произход на молителя, в която обаче се установява несъответствие в годината на раждане на чужденеца. Въз основа на горния анализ, интервюиращият орган е достигнал до заключение, че заявеното от сирийския гражданин опасение от мобилизация не представлява ново обстоятелство по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ. Отделно от горното, административният орган е направил подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е съпоставил данните от приложените към последващата молба Справка на ДАБ, вх. № МД-02-155/15.04.2026 г., съдържаща актуална информация за С., статии на АННА и други, представени с молбата писмени доказателства, представляващи разпечатки на публикации в електронните медии, относно Сирийска Арабска Република и Справка, вх. № МД-02-224 от 10.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ ма ДАБ при МС, като е достигнал до извод, че в сравнение с изминалите години, ситуацията в С. се подобрила значително. В мотивите на решението, интервюиращият орган е обективизирал заключение относно личното положение на молителя, като е достигнал до заключение, че евентуалното връщане на чужденеца в родината му не би довело до неблагоприятни последици за него, въпреки сложната ситуация в С., която е счел, че не отговаря на критериите за безогледно насилие. С горните мотиви, интервюиращият орган не е допуснал молбата на А. М. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото са представени следните писмени доказателства:

Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление, № 5641 от 17.12.2025 г., адресирано до жалбоподателя А. М. А., роден на „2002 г.“, с адрес: район Тел Т. Е. А., [населено място], в което е посочено, че лицето е призовано да се яви в Центъра за мобилизация и вътрешна самозащита в района, с оглед уреждане на военния му статус и за получаване на военна книжка. Посочено е, че на лицето се предоставя максимален период от 17.12.2025 г. до 24.12.2025 г., като в случай на неизпълнение на указанията в уведомлението ще подлежи на наказателно преследване.

Справка на ДАБ, вх. № МД-02-155/15.04.2026 г., съдържаща актуална информация за С., статии на АННА и други, представени с молбата писмени доказателства, представляващи разпечатки на публикации в електронните медии, относно Сирийска Арабска Република и Справка, вх. № МД-02-224 от 10.06.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ ма ДАБ при МС.

Писмо от дирекция „Миграция“ към МВР, рег. № 536400-89557/17.08.2026 г. /л.162/, в което е посочено, че от началото на 2025 г. в дирекцията са се увеличили постъпилите декларации от сирийски граждани, които не разполагат с документи за самоличност, но желаят доброволно да се завърнат в страната си на произход. Посочено е, че в периода от 2017 г. до 11.07.2026 г. дирекция „Миграция“ не е репатрирала (не е осъществявала принудителен съпровод) на сирийски граждани до страната им на произход.

Писмо от Държавна агенция „Разузнаване“, рег. № 2886/24.08.2026 г. /л.165/, в което е посочено,

че след преврата срещу режима на Б. А. на 08.12.2024 г. в С. се наблюдава постепенно положително развитие, въпреки че все още са налице сериозни предизвикателства, свързани със сигурността и икономическата ситуация в страната. Посочено е, че според ВКБООН от началото на 2026 г. в С. са пристигнали 470 000 бежанци от Л., което представя страната като относително стабилна в сравнение с актуалната ситуация в Л.. Сочи се, че в контекста на регионалните конфликти, С. се стреми да заеме неутрална позиция и следва балансиран подход по линия на сигурността, мащабните военни действия на „Ислямска държава“ са преустановени, а в С. и Североизточна С., където пребивават кюрдски общности, ситуацията остава сравнително стабилна. Въпреки горното, в заключение е посочено, че независимо от усилията на сирийското правителство да работи целенасочено за установяване на твърд контрол върху управлението на сигурността, процесът за стабилизиране на страната ще отнеме продължителен процес от време. Справка, рег. № МД-02-318/28.08.2026 г. относно актуалната обстановка в С. /л.178/ и Справка рег. № МД-02-326/01.09.2026 г. относно актуалната обстановка в С. /л.171/. В справката от 28.08.2026 г. се съдържа информация, относно положението на [населено място], в близост, до който е областта, от която произхожда жалбоподателя. Видно от изложените данни, на 06 януари 2026 г. в [населено място] избухват въоръжени сблъсъци между SDF и силите на преходното сирийско правителство, довели до 23 смъртни случаи и разселването на повече от 120 000 жители. Посочено е, че на 29.01.2026 г. е сключено споразумение между двете воюващи организации, въз основа на което са създадени четири нови бригади като част от интеграцията на бойци на SDF, позиционирани в областите К., Х., К. и Д., което е посочено като обстоятелство, имащо пряко отношение върху стабилността в по-широкия северен регион и върху вероятността от нови сблъсъци в областта Х..

Видно от писмо, изпратено от ВКБООН в България по настоящото дело /л.187/, през 2025 г. и в началото на 2026 г. SDF продължават да арестуват и задържат произволни лица, включително и деца, които се противопоставят или се счита, че се противопоставят на насилствена мобилизация в „службата за самоотбрана“, лица, подкрепящи правителството или свързани с него групировки, журналисти и активисти, както и лица, които се счита, че подкрепят вражески групировки.

Писмо, рег. № ПН-2663/2026 г. от ДА „НС /л.283/, което не съдържа относима информация по правния спор, поради строго профилираното естество на дейността на агенцията.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност е решение №190 Х/02.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, рег. № КП-01-1510/26.05.2026г. на А. М. А., до производство за предоставяне на международна закрила.

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална

процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Решение №190 Х/02.06.2026г. е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

Разпоредбата на 13, ал. 2 ЗУБ дава възможност на компетентния по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ орган да прецени подадена последваща молба за международна закрила с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Видно от мотивите на обжалваното решение, с което молбата на жалбоподателя не е допусната до производство за международна закрила, интервюиращият орган е излязъл извън пределите на своята компетентност излагайки мотиви по същество, а именно че „ситуацията в С. се подобрила значително, поради което евентуалното връщане на чужденеца в родината му не би довело до неблагоприятни последици за него“, като дори е дал заключение, според което „сложната ситуация в С. не отговаря на критериите за безогледно насилие“. Освен посоченото, интервюиращият орган е обсъдил представеното, като ново доказателство, Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление, № 5641 от 17.12.2025 г., като е формирал извод относно неговата автентичност. Не на последно място, прави впечатление, че мотивите на обжалваното решение са противоречиви. Това е така, тъй като интервюиращият орган от една страна излага твърдения, че към последващата молба чужденецът не е представил „никакъв документ или друго доказателство“, удостоверяващо твърдението му, че срещу него е постановена задочна присъда, а по-нататък в мотивите изброява представените като нови писмени доказателства, едно от които е Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление, № 5641 от 17.12.2025 г., съдържащо информация за евентуално наказателно преследване при неизпълнение на дадените в него указания „Лицето да се яви в Центъра за мобилизация за мобилизация в периода от 17.12.2025 г. до 24.12.2025 г.“, които очевидно не са спазени, след като лицето се намира на територията на Република България от 2024 г. до момента.

Въз основа на горното, съдът намира, че при постановяване на оспорения административен акт, интервюиращият орган е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело до нарушаване правото на защита на оспорвания.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от

чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Безспорно, а и както е приел и административния орган, молителят е представил копие на Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление. Административният орган обаче е формирал извод, че „в уведомлението се установява несъответствие в годината на раждане на чужденеца“, поради което не притежава необходимата доказателствена стойност за установяване на наличие на преследване по чл. 8 от ЗУБ или реална опасност от тежки посегателства по чл. 9 от ЗУБ - релевантният стандарт в производството по чл. 76а от ЗУБ. В мотивите на обжалваното решение е посочено, че молителят е заявил в предходно производство, че не е бил политически активен и не е имал проблеми с властите. Въз основа на горния анализ, интервюиращият орган е достигнал до извод, че в последващата молба не са наведени конкретни нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя и не е допуснал последващата молба до производство по предоставяне на международна закрила.

Настоящият съдебен състав намира, че цитираният по-горе документ е нов за производството по международна закрила и представя нови факти и обстоятелства от значение за личната бежанска история на оспорвания. Това обстоятелство изпълнява всички изисквания на процедурата в нейната фаза по определяне допустимостта на последващата молба. След като са налице предвидените в закона предпоставки, интервюиращият орган е следвало да постанови решение за допускане на молбата за закрила и да премине в производство. Вместо това, излизайки от сферата си на компетентност, интервюиращият орган се е произнесъл по съдържанието на новото писмено доказателство, като е поставил под съмнение неговата автентичност, а оттам е препятствал преценката на това ново обстоятелство в евентуално производство по предоставяне на международна закрила, съпоставено с данните, съдържащи се в писмото на ВКБООН /л.187/, според които „през 2025 г. и в началото на 2026 г. SDF продължават да арестуват и задържат произволни лица, включително и деца, които се противопоставят или се счита, че се противопоставят на насилствена мобилизация в службата за самоотбрана“, както и при съпоставка с всички представени по преписката писмени доказателства, преценени в контекста на уведомлението.

Между страните не е спорно, а и от представените по делото писмени доказателства категорично се установява, че Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление, като ново обстоятелство, не е обсъждано в двете предходни производства,

Гореизложеното, както и неизпълнението на задължението на административния орган служебно да събере и обсъди всички относими доказателства за изясняване на случая, произтичащо от нормите на чл. 35 от АПК, чл. 75, ал. 2 от ЗУБ; чл. 59 от АПК, водят до незаконосъобразност на поставения административен акт. Съдът обръща внимание, че

Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление не в оспорено по надлежния ред от ответната страна, поради което се ползва с материална доказателствена сила за установените обстоятелства. Ето защо и с оглед на горното счита, че не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила, довело до нарушаване правото на защита на оспорващия.

За преценката на нововъведените факти и обстоятелства, административният орган следва да направи задълбочен анализ на действителното положение на жалбоподателя към момента и след като събере необходимата официална информация от страната по произход по отношение на представеното Уведомление от отдел „Самоотбрана – А.“ към Изпълнителния съвет на Демократично вътрешно управление и съобрази практиката ЕСПЧОС и актуалния анализ на ВКБООН по отношение на мобилизацията, безопасността и интеграцията сирийските граждани в област Х., оспореното решение №190 Х/02.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС следва да бъде отменено, а преписката да бъде изпратена на компетентния орган на ДАБ при МС за разглеждане на последващата молба по същество при съобразяване с дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение отделение, 21-ви състав

### **Р Е Ш И:**

ОТМЕНЯ решение №190 Х/02.06.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ подадената от А. М. А., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., последваща молба с № КП-01-1510/26.05.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА преписката а компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за разглеждане на последващата молба по същество при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85, ал. 3 ЗУБ.

СЪДИЯ: